

hold som dem, hvorom her er Spørgsmaal, vor vi ge tilbage for denne Betragtningssaaade, naar det er strengt retfærdigt eller blot i høj Grad billigt, at man følger den. Det har ogsaa hidtil stadigt været Folkethingets Formaal at bringe dette til Anerkjendelse; thi Folkethinget har, saasnart Armeens Reduction forelaa, bragt det paa Dm-tale ligeover for Ministeriet, at man ønskede, at den kun maatte foregaae igjennem en Lov, for at man derved kunde mildne de Forhold, i hvilke en Pensionsslov, som ikke havde kunnet tage Hensyn til Forhold af denne Natur, naar den ligesom blev bragt i Anvendelse, vilde indgribe for strengt. Man erkjendte tilfulde, at for Ministeriet er det nødvendigt at fortolke Loven efter dens Bogstav, og vel endogsaa snarere at gjøre en strengere end en mildere Fortolkning af Loven gjældende; men man var ligesaa overbevist om, at under Forhold som dem, hvori man da befandt sig, hvor en Armee nemlig, som havde gjort hæderlig Tjeneste, paa een Gang skulde indskrænktes saa betydeligt, som vor Armee maatte for at komme paa Fredsfod, var det ønskeligt, ja man kunde gjerne sige nødvendigt, at den Tillempe-ning af Forholdene, som maatte finde Sted, skete efter en mildere Fortolkning af Loven, hvilken jo i alt Fald kunde bekræftes ved en Lov, der blev vedtagen af Rigsdagen, hvis Regjeringen maatte finde Saadant nødvendigt. Smidertid var det en Folge af den Forandring, som indtraadte i Ministeriet, at denne Bei- ikke blev betraadt. Den nye Minister, som afløste den, med hvem en saadan Forhandling havde fundet Sted, indbragte ikke en saadan Lov, men indstillte Spørgsmaalet til Afgjørelse efter Pensionsslovens strenge Regler. Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger for at oplyse, at disse Regler dog maaskee have været anvendte for strengt; og fordi jeg troer, at det er muligt, at, dersom man ikke havde gjort nogen anden Fortolkning gjældende end den, som simpelthen foreligger, saa vilde Domstolene muligen have lagt sig imellem til Fordeel for de Skadelidende. Den ærede Krigsminister sagde, om jeg forstod ham rigtigt, at, dersom en af de Troppeafdelinger, der hører til Armeens Fredsbestand, blev opløst, og derved endeel af dens Officerer

fatte ud af deres Tjenesteforhold, saa maatte Anvendelsen af Pensionssloven ligesom være den, at der tilkom dem Wartpenge i 5 Aar; det er altsaa, fordi de Afdelinger, som ere blevne opløste, da man gik over paa Fredsfod, ikke hørte til Armeens Fredsbestand, at man har troet at maatte give Loven den Fortolkning, man har givet den. Dersom disse Troppeafdelinger vare blevne holdte fuldkommen særskilte under Krigen; dersom Officeretsbetjeningen ved dem ikke havde tilhørt den samme Stamme, den samme Klasse af Officerer, der var tilstede i Liniehæren, navnlig i de højere Classer, dersom Omverlingen fra Liniebataillonen til Forstærknings- og Krigsreservebataillonen ikke var gaaet for sig efter Hensyn, der slet ikke hang sammen med, at den ene Bataillon bestod af Linietropper, og den anden var en Forstærknings- eller en Krigsreservebataillon, saa kunde maaskee en Regel af denne Art være gyldig; men saaledes er det ikke gaaet til. Man har i Krigens Tid betroet de forskellige Batailloner, uanseet om det var Krigsreservebatailloner, Forstærkningsbatailloner eller Liniebatailloner, til de Befalingsmænd, som ansaaes bedst skikede til at befale den eller den Bataillon, den eller den Troppeafdeling, eller til at befale paa det og det Sted, hvor denne Troppeafdeling befandt sig.

Naar man altsaa vilde opløse disse Troppeafdelinger, fordi fredelige Forhold indtraadte, saa blev det en fuldkommen Tilfældighed, om man kom til at affædige den ene eller den anden af de Officerer, som forresten stode paa fuldkommen lige Fod og vare indrangerede mellem hinanden efter en vis bestemt Forfremmelsesfølge. Man kunde, naar man holdt sig strengt dertil, affædige de Officerer, der havde størst Fortjeneste, som man havde sat i Spidsen for disse Troppeafdelinger, netop paa Grund af deres særdeles Brugbarhed, og man kunde komme til at beholde Andre, som man var langt mindre tilfreds med. Om man i det Hele taget har gjort dette eller ikke, skal jeg ikke kunne sige; men saaledes seer det ikke ud. Man har tværtimod betragtet den hele Klasse Oberster, Majorer, kort sagt de Officerer, som egentlig hørte til Liniearmeens Cadres, men som i Krigstid vare anvendte i Forstærknings- og